TECHE UDINE

MANOSCRITTI

FONDO PRINCIPALE

Manoscritto n. P_MSS_1433_V

Nel Fondo Principale sono confluiti la maggior parte dei lasciti manoscritti pervenuti alla Biblioteca Civica «Vincenzo Joppi» nel corso del tempo: si tratta perciò di un fondo composito nel quale è possibile trovare manoscritti di argomento liturgico, scientifico, giuridico, botanico e altro.

Collocazione:

Biblioteca Civica "Vincenzo Joppi", Udine
https://www.techeudine.it/fondo-principale
https://www.sbhu.it/

5

Ψαλτήριον

BIBLIOTECA CIVICA DI UDINE

Ms. 1437/5

144
20
2880

144
4
576
20
11520

Εἰς τοὺς Αἴνους.

Ὁ Θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες
Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Δόξα πατρὶ κτλ. Ὡς ἦν κτλ.

Ψαλμὸς ϛβ.

Ὁ Κύριθν ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο
ἐνεδύσατο Κύριθν δύναμιν καὶ περιεζώσατο.
Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην ἥτις οὐ
σαλευθήσεται
Ἕτοιμθν ὁ θρόνθν σου ἀπὸ τότε ἀπὸ τοῦ
αἰῶνθν σὺ εἶ.
Ἐπῆραν οἱ ποταμοὶ Κύριε ἐπῆραν οἱ πο=
ταμοὶ φωνὰς αὐτῶν.
Ἀροῦσιν οἱ ποταμοὶ ἐπιτρίψεις αὐτῶν ἀπὸ
φωνῶν ὑδάτων πολλῶν.
Θαυμαστοὶ οἱ μετεωρισμοὶ τῆς θαλάσσης

θαυμαστὸς ἐν ὑψηλοῖς ὁ Κύριος.

Τὰ μαρτύριά σου ἐπιστώθησαν σφόδρα· τῷ οἴκῳ σου πρέπει ἁγίασμα Κύριε εἰς μακρότητα ἡμερῶν. Δόξα Πατρὶ κτλ.

Ψαλμὸς ϟθ.

Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ πᾶσα ἡ γῆ· δουλεύσατε τῷ Κυρίῳ ἐν εὐφροσύνῃ.

Εἰσέλθετε ἐνώπιον αὐτοῦ· ἐν ἀγαλλιάσει.

Γνῶτε ὅτι Κύριος αὐτός ἐστιν ὁ Θεὸς ἡμῶν· αὐτὸς ἐποίησεν ἡμᾶς, καὶ οὐχ αὐτοὶ ἡμᾶς.

Λαὸς αὐτοῦ καὶ πρόβατα νομῆς αὐτοῦ· εἰσέλθετε εἰς τὰς πύλας αὐτοῦ ἐν ἐξομολογήσει, εἰς τὰς αὐλὰς αὐτοῦ ἐν ὕμνοις ἐξομολογεῖσθε αὐτῷ.

Αἰνεῖτε τὸ ὄνομα αὐτοῦ, ὅτι χρηστὸς Κύριος· εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ καὶ ἕως γενεᾶς καὶ γενεᾶς ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ. Δόξα πατρὶ κτλ.

Ψαλμὸς ξβ'.

α' Ὁ Θεὸς ὁ Θεός μου· πρὸς σὲ ὀρθρίζω.
Ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου· ποσαπλῶς σοι ἡ σάρξ μου.
Ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ· οὕτως ἐν τῷ
ἁγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ
τὴν δόξαν σου.
β' Ὅτι κρεῖττον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωάς· τὰ χείλη
μου ἐπαινέσουσί σε.
γ' Οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου· καὶ ἐν τῷ
ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.
δ' Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθείη ἡ
ψυχή μου· καὶ χείλεσιν ἀγαλλιάσεως αἰνέσει
τὸ στόμα μου.
ε' Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου,
ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι
ἐγενήθης βοηθός μου.
ϛ' Καὶ ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλ-
λιάσομαι· ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου·

εμου δε' αντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ· ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

Ψαλ. ξς. Ὁ Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς· ἐπιφάναι τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι ἡμᾶς.

Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου· ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς· ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ πάντες.

Εὐφρανθήτωσαν καὶ ἀγαλλιάσθωσαν ἔθνη· ὅτι κρινεῖς λαοὺς ἐν εὐθύτητι, καὶ ἔθνη ἐν τῇ γῇ ὁδηγήσεις.

Ἐξομολογηθάτωσάν σοι λαοὶ ὁ Θεὸς, ἐξομολογηθάτωσάν σοι λαοὶ πάντες· γῆ ἔδωκε τ καρπὸν αὐτῆς.

Εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, ὁ Θεὸς ἡμῶν· εὐλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεὸς, καὶ φοβηθήτωσάν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα τ γῆς. Δόξα κλ.

Ὠδὴ τῶν Ἁγίων τριῶν Παίδων.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τ Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε ἄγγελοι Κυρίου τ Κύριον· εὐλογεῖτε οὐρανοὶ τ Κύριον.

Εὐλογεῖτε ὕδατα πάντα τὰ ὑπὲρ τοὺς οὐρανοὺς τ Κύριον· εὐλογεῖτε πᾶσαι αἱ δυνάμεις Κυρίου τ Κύριον.

Εὐλογεῖτε ἥλιος καὶ σελήνη τ Κύριον· εὐλογεῖτε ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τ Κύριον.

Εὐλογεῖτε ὄμβροι καὶ δρόσοι τ Κύριον · εὐλο-
γεῖτε πάντα τὰ πνεύματα τ Κύριον.
Εὐλογεῖτε πῦρ καὶ καῦμα τ Κ · εὐλογεῖτε
ψύχη καὶ καῦσον τὸν Κύριον.
Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοὶ τ Κύριον · εὐλο-
γεῖτε πάγοι καὶ ψύχη τ Κ.
Εὐλογεῖτε πάχναι καὶ χιόνες τ Κύριον · εὐ-
λογεῖτε νύκτες καὶ ἡμέραι τ Κ.
Εὐλογεῖτε φῶς καὶ σκότος τ Κύριον · εὐλογεῖ-
τε ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τ Κ.
Εὐλογείτω ἡ γῆ τ Κύριον · ὑμνείτω καὶ ὑ-
περυψούτω αὐτὸν εἰς αἰῶνας.
Εὐλογεῖτε ὄρη καὶ βουνοὶ τ Κύριον · εὐλογεῖτε
πάντα τὰ φυόμενα ἐν γῇ τ Κύριον.
Εὐλογεῖτε πηγαὶ τ Κύριον · εὐλογεῖτε θάλασ-
σαι καὶ ποταμοὶ τ Κ.
Εὐλογεῖτε κήτη καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς

ὕδατοι ✝ κύριον· ὑμνεῖτε πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ
οὐρανοῦ ✝ Κ.

Εὐλογεῖτε πάντα τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη ✝
Κύριον· εὐλογεῖτε υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων ✝ Κ

Εὐλογείτω Ἰσραὴλ ✝ Κύριον· ὑμνείτω καὶ ὑ-
περυψούτω αὐτὸν εἰς αἰῶνας

Εὐλογεῖτε ἱερεῖς Κυρίου ✝ Κύριον· εὐλογεῖτε
δοῦλοι Κυρίου ✝ Κ

Εὐλογεῖτε πνεύματα καὶ ψυχαὶ δικαίων τὸν
Κύριον· εὐλογεῖτε ὅσιοι καὶ ταπεινοὶ τῇ
καρδίᾳ ✝ Κύριον.

Εὐλογεῖτε Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαὴλ ✝ Κυρ-
ιον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς
αἰῶνας.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα
ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς αἰῶνας.

Εὐλογητὸς εἶ ὁ Κύριε ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ καὶ αἰνετὸς καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ψαλμὸς ρμθ'

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἥλιος καὶ σελήνη· αἰνεῖτε αὐτὸν πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτὸν οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου

Ὅτι αὐτὸς εἶπε καὶ ἐγενήθησαν αὐτὸς ἐνετείλατο

λάτο καὶ ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα ἔθετο καὶ οὐ παρελεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς δράκοντες καὶ πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, γάλαζα, γιὼν, κρύσταλλον, πνεῦμα καταιγίδων· τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοὶ ξεῖλα καρποφόρα καὶ πᾶσαι αἱ κυδροί.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη· ἑρπετὰ καὶ πετεινὰ πτέρωτα.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοὶ ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι πρεσβύτεροι μετὰ

νεωτερων αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου· ὅτι
ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ τῆς γῆς καὶ οὐρανοῦ·
καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ· τοῖς υἱοῖς Ἰσ-
ραὴλ λαῷ ἐγγίζοντι αὐτῷ

Ψαλ. μὲ Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾆσμα καινὸν·
ἡ αἴνεσις αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐ-
τὸν· καὶ οἱ υἱοὶ Σιὼν ἀγαλλιασθῶσαν ἐπὶ
τῷ βασιλεῖ αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῷ· ἐν
τυπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῷ

Ὅτι εὐδοκεῖ Κυρίου ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ· καὶ ὑ-
ψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχήσονται ὅσιοι ἐν δόξῃ· καὶ ἀγαλλιάσον-
ται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ διώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῇ λαρυγγι αὐλῶν ·
ξομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐλῶν
Τὸ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν· ἔλεγ=
χοι ἐν τοῖς λαοῖς.
Τὸ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐλῶν ἐν πέδαις·
καὶ τοὺς ἐνδόξους αὐλῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.
Τὸ ποιῆσαι ἐν αὐλοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δό=
ξα αὕτη ἐστὶ πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐλῷ
Ψαλ. ρν. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν ἁγίοις αὐλῷ·
αἰνεῖτε αὐλὸν ἐν στερεώματι δυνάμεως αὐλῷ
Αἰνεῖτε αὐλὸν ἐπὶ ταῖς δυνατείαις αὐλῷ· αἰ=
νεῖτε αὐλὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλοπρε=
πείας αὐλῷ.
Αἰνεῖτε αὐλὸν ἐν ἠχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐλὸν
ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.
Αἰνεῖτε αὐλὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ· αἰνεῖτε
αὐλὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ

Αἰνεῖτε ᾠδὴν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνέσατε ᾠδὴν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Δόξα. καὶ νῦν.

Ψαλμὸς θ.

Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ· ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Καὶ ἤγειρε κέρας σωτηρίας ἡμῖν· ἐν τῷ οἴκῳ Δαυὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν ἁγίων· τῶν ἀπ' αἰῶνος προφητῶν αὐτοῦ.

Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν· καὶ ἐκ χειρὸς πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν πατέρων ἡμῶν· καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ.

Ὅρκον ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν πατέρα

ἡμῶν· τοῦ δοῦναι ἡμῖν.

Ἀφόβως ἐκ χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέτας· λατρεύειν αὐτῷ.

Ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ· πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Καὶ σὺ, παιδίον, προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ προσώπου Κυρίου ἑτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ λαῷ αὐτοῦ ἐν ἀφέσει ἁμαρτιῶν αὐτῶν

Διὰ σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν· ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς Ἀνατολὴ ἐξ ὕψους.

Ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκοτεῖ καὶ σκιᾷ θανάτου καθημένοις τοῦ κατευθῦναι τοὺς πόδας ἡμῶν εἰς ὁδὸν εἰρήνης Δόξα πατρὶ κτλ

Εἰς τὴν Πρώτην

Ψαλμὸς κγ.

Ὁ Θεὸς ἐν τῷ ὀνόματί σου σῶσόν με καὶ ἐν
τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με.
Ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου· ἐνώτι-
σαι τὰ ῥήματα τοῦ στόματός μου.
Ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ κρα-
ταιοὶ ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου· καὶ οὐ προέ-
θεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν.
Ἰδοὺ γὰρ ὁ Θεός βοηθεῖ μοι· καὶ ὁ Κύριος ἀντι-
λήπτωρ τῆς ψυχῆς μου.
Ἀποστρέψον τὰ κακὰ τοῖς ἐχθροῖς μου· ἐν τῇ
ἀληθείᾳ σου ἐξολόθρευσον αὐτούς.
Ἑκουσίως θύσω σοι· ἐξομολογήσομαι τῷ ὀνό-
ματί σου Κύριε ὅτι ἀγαθόν.
Ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με· καὶ ἐν
τοῖς ἐχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ ὀφθαλμός μου.
Δοξ. κ.τ.λ. ~ Ψαλμὸς λθ.
Μακάριοι ἄμωμοι ἐν ὁδῷ· οἱ πορευόμενοι

ἐν νόμῳ Κυρίου.

Μακάριοι οἱ ἐξερευνῶντες τὰ μαρτύρια αὐτοῦ· ἐν ὅλῃ καρδίᾳ ἐκζητήσουσιν αὐτόν

Οὐ γὰρ οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν· ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ ἐπορεύθησαν

Σὺ ἐνετείλω· τὰς ἐντολάς σου τοῦ φυλάξασθαι σφόδρα.

Ὄφελον κατευθυνθείησαν αἱ ὁδοί μου· τοῦ φυλάξασθαι τὰ δικαιώματά σου.

Τότε οὐ μὴ αἰσχυνθῶ· ἐν τῷ με ἐπιβλέπειν ἐπὶ πάσας τὰς ἐντολάς σου

Ἐξομολογήσομαί σοι ἐν εὐθύτητι καρδίας· ἐν τῷ μανθάνειν με τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Τὰ δικαιώματά σου φυλάξω· μὴ με ἐγκαταλίπῃς ἕως σφόδρα

Ἐν τίνι κατορθώσει νεώτερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ;

ἐν τῷ φυλάξασθαι τοὺς λόγους σου

Ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξεζήτησά σε· μὴ ἀπαρσί-
μει ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου

Ἐν τῇ καρδίᾳ μου ἔκρυψα τὰ λόγια σου·
ὅπως ἂν μὴ ἁμαρτῶ σοι.

Εὐλογητὸς εἶ Κυριε· [illegible] με τὰ δικαιω-
ματά σου

Ἐν τοῖς χείλεσί μου· ἐξήγγειλα πάντα τὰ κρί-
ματα τοῦ στόματος σου.

Ἐν τῇ ὁδῷ τῶν μαρτυρίων σου ἐτέρφθην· ὡς
ἐπὶ παντὶ πλούτῳ

Ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου ἀδολεσχήσω· καὶ κατανοή-
σω τὰς ὁδούς σου

Ἐν τοῖς δικαιώμασι σου μελετήσω· οὐκ ἐπι-
λήσομαι τῶν λόγων σου. Δόξα κτλ.

Ἀνταποδὸς τῷ δούλῳ σου ζήσομαι· καὶ φυλά-
ξω τοὺς λόγους σου.

Ἀποκαλυπτον τὰς ὀφθαλμὰς σου· καὶ κατανοήσω
τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ νόμου σου

Πάροικος ἐγώ εἰμι ἐν τῇ γῇ· μὴ ἀποκρυψῃς
ἀπ' ἐμοῦ τὰς ἐντολὰς σου.

Ἐπεπόθησεν ἡ ψυχή μου τοῦ ἐπιθυμῆσαι τὰ
κρίματα σου ἐν παντὶ καιρῷ

Ἐπετίμησας ὑπερηφάνοις· ἐπικαράτοι οἱ
ἐκκλίνοντες ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου.

Περίελε ἀπ ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξουθένωσιν· ὅτι
τὰ μαρτύριά σου ἐξεζήτησα.

Καὶ γὰρ ἐκάθισαν ἄρχοντες καὶ κατ' ἐμοῦ κα-
τελάλησαν· ὁ δὲ δοῦλος σου ἠδολέσχει ἐν τοῖς
δικαιώμασί σου.

Καὶ γὰρ τὰ μαρτύρια σου μελέτη μου ἐστὶ καὶ
αἱ συμβουλίαι μου τὰ δικαιώματα σου.

Ἐκολλήθη τῷ ἐδάφει ἡ ψυχή μου· ζῆσόν με κα-
τὰ τὸ λόγιόν σου.

Τὰς ὁδούς μου ἀπήγγειλα καὶ ἐπήκουσάς μου·
διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου

Ὁδὸν δικαιωμάτων σου συνέτισόν με· καὶ ἀδολεσχήσω ἐν τοῖς θαυμασίοις σου

Ἐνύσταξεν ἡ ψυχή μου ἀπὸ ἀκηδίας· βεβαίωσόν με ἐν τοῖς λόγοις σου

Ὁδὸν ἀδικίας ἀπόστησον ἀπ' ἐμοῦ· καὶ τῷ νόμῳ σου ἐλέησόν με

Ὁδὸν ἀληθείας ᾑρετισάμην· καὶ τὰ κρίματά σου οὐκ ἐπελαθόμην

Ἐκολλήθην τοῖς μαρτυρίοις σου Κύριε· μή με καταισχύνῃς.

Ὁδὸν ἐντολῶν σου ἔδραμον· ὅταν ἐπλάτυνας τὴν καρδίαν μου

Νομοθέτησόν με Κύριε τὴν ὁδὸν τῶν δικαιωμάτων σου· καὶ ἐκζητήσω αὐτὴν διαπαντός.

Συνέτισόν με καὶ ἐξερευνήσω τὸν νόμον σου· καὶ

φυλαξω αυτὸν ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.

Ὁδήγησόν με ἐν τῇ τρίβῳ τῶν ἐντολῶν σου· ὅτι αὐτὴν ἠθέλησα.

Κλῖνον τὴν καρδίαν μου εἰς τὰ μαρτύριά σου· καὶ μὴ εἰς πλεονεξίαν.

Ἀπόστρεψον τοὺς ὀφθαλμούς μου τοῦ μὴ ἰδεῖν ματαιότητα· ἐν τῇ ὁδῷ σου ζῆσόν με.

Στῆσον τῷ δούλῳ σου τὸ λόγιόν σου· εἰς τὸν φόβον σου.

Περίελε τὸν ὀνειδισμόν μου ὃν ὑπώπτευσα· ὅτι τὰ κρίματά σου χρηστά.

Ἰδοὺ ἐπεθύμησα τὰς ἐντολάς σου· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ζῆσόν με.

Καὶ ἐλθοί ἐπ' ἐμὲ τὸ ἔλεός σου Κυριε· τὸ σωτήριόν σου κατὰ τὸν λόγον σου.

Καὶ ἀποκριθήσομαι τοῖς ὀνειδίζουσί με λόγον· ὅτι ἤλπισα ἐπὶ τοῖς λόγοις σου.

Καὶ μὴ περιελης ἐκ τοῦ στόματός μου λόγον
ἀληθείας ἕως σφόδρα· ὅτι ἐπὶ τοῖς κρίμα=
σί σου ἐπήλπισα.

Καὶ φυλάξω τὸν νομον σου διαπαντὸς· εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰωνθν.

Καὶ ἐπορευόμην ἐν πλατυσμῷ· ὅτι τὰς ἐν=
τολάς σου ἐξεζήτησα.

Καὶ ἐλάλουν ἐν τοῖς μαρτυρίοις σου ἐναντίον
βασιλέων· καὶ οὐκ ᾐσχυνόμην.

Καὶ ἐμελέτων ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου· αἷς ἠ=
γάπησα σφόδρα.

Καὶ ἦρα τὰς χεῖράς μου πρὸς τὰς ἐντολάς σου
ἃς ἠγάπησα· καὶ ἠδολέσχουν ἐν τοῖς δικαιώ=
μασί σου. Δόξα πατὰ ἀλλ

Μνήσθητι τῶν λόγων σου τῷ δούλῳ σου· ὧν
ἐπήλπισάς με.

Αὕτη με παρεκαλεσεν ἐν τῇ ταπεινώσει μου·

ὅτι τὸ λόγιόν σου ἐζήσέ με.

Ὑπερήφανοι παρηνόμουν ἕως σφόδρα· ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐξέκλινα.

Ἐμνήσθην τῶν κριμάτων σου ἀπ' αἰῶνθν Κύριε· καὶ παρεκλήθην.

Ἀθυμία κατέσχε με· ἀφ' ἁμαρτωλῶν τῶν ἐγκαταλιμπανόντων τὸν νόμον σου.

Ψαλτὰ ἦσάν μοι τὰ δικαιώματά σου· ἐν τόπῳ παροικίας μου

Ἐμνήσθην ἐν νυκτὶ τοῦ ὀνόματός σου Κύριε· καὶ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Αὕτη ἐγενήθη μοι· ὅτι τὰ δικαιώματά σου ἐξεζήτησα.

Μέρις μου εἶ Κύριε· εἶπα τοῦ φυλάξασθαι τὸν νόμον σου.

Ἐδεήθην τοῦ προσώπου σου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου· ἐλέησόν με κατὰ τὸ λογιόν σου.

Διελογισάμην τὰς ὁδούς σου· καὶ ἐπέστρεψα
τοὺς πόδας μου εἰς τὰ μαρτύριά σου.
Ἡτοιμάσθην καὶ οὐκ ἐταράχθην· τοῦ φυλάξασθαι
τὰς ἐντολάς σου.
Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι· καὶ
τοῦ νόμου οὐκ ἐπελαθόμην.
Μεσονύκτιον ἐξεγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖ-
σθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.
Μέτοχθν ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων
σε· καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.
Τοῦ ἐλέους σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ τὰ δικαι-
ώματά σου δίδαξόν με. Δόξα κτλ
Χρηστότητα καὶ πεδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν
με· ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.
Πρὸ τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα·
διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.
Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε· καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου

Ε 1. Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε· κατὰ τὸν λόγον σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με· ὅπως ἂν μάθω τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου· ὑπὲρ χιλιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· συνέτισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσονται· ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου· καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι· κατὰ τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

τὰς ἐντολάς σου.

Σχοινία ἁμαρτωλῶν περιεπλάκησάν μοι· καὶ τοῦ νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Μεσονυκτίου ἐξηγειρόμην τοῦ ἐξομολογεῖσθαί σοι ἐπὶ τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου.

Μέτοχος ἐγώ εἰμι πάντων τῶν φοβουμένων σε καὶ τῶν φυλασσόντων τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ ἔλεος σου Κύριε πλήρης ἡ γῆ· τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με. Δοκ. κλ

Χρηστότητα ἐποίησας μετὰ τοῦ δούλου σου Κύριε κατὰ τὸν λόγον σου· χρηστότητα καὶ παιδείαν καὶ γνῶσιν δίδαξόν με· ὅτι ταῖς ἐντολαῖς σου ἐπίστευσα.

Πρό τοῦ με ταπεινωθῆναι ἐγὼ ἐπλημμέλησα· διὰ τοῦτο τὸ λόγιόν σου ἐφύλαξα.

Χρηστὸς εἶ σὺ Κύριε· καὶ ἐν τῇ χρηστότητί σου

διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Ἐπληθύνθη ἐπ' ἐμὲ ἀδικία ὑπερηφάνων· ἐγὼ
δὲ ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου ἐξερευνήσω τὰς ἐντολάς σου.

Ἐτυρώθη ὡς γάλα ἡ καρδία αὐτῶν· ἐγὼ δὲ τὸν
νόμον σου ἐμελέτησα.

Ἀγαθόν μοι ὅτι ἐταπείνωσάς με· ὅπως ἂν μάθω
τὰ δικαιώματά σου.

Ἀγαθός μοι ὁ νόμος τοῦ στόματός σου· ὑπὲρ χι-
λιάδας χρυσίου καὶ ἀργυρίου.

Αἱ χεῖρές σου ἐποίησάν με καὶ ἔπλασάν με· σύν-
ετισόν με καὶ μαθήσομαι τὰς ἐντολάς σου.

Οἱ φοβούμενοί σε ὄψονταί με καὶ εὐφρανθήσον-
ται· ὅτι εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἔγνων Κύριε ὅτι δικαιοσύνη τὰ κρίματά σου·
καὶ ἀληθείᾳ ἐταπείνωσάς με.

Γενηθήτω δὴ τὸ ἔλεός σου τοῦ παρακαλέσαι με κατὰ
τὸ λόγιόν σου τῷ δούλῳ σου.

Ἐλθέτωσάν μοι οἱ οἰκτιρμοί σου καὶ ζήσομαι· ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστίν.

Αἰσχυνθήτωσαν ὑπερήφανοι ὅτι ἀδίκως ἠνόμησαν εἰς ἐμὲ· ἐγὼ δὲ ἀδολεσχήσω ἐν ταῖς ἐντολαῖς σου.

Ἐπιστρεψάτωσάν με οἱ φοβούμενοί σε· καὶ οἱ γινώσκοντες τὰ μαρτύριά σου.

Γενηθήτω ἡ καρδία μου ἄμωμον ἐν τοῖς δικαιώμασί σου· ὅπως ἂν μὴ αἰσχυνθῶ. Δοξα.

Εἰς τὴν Ἕκτην. Ψαλ. αὐτὸς

Ἐκλείπει εἰς τὸ σωτήριόν σου ἡ ψυχή μου· εἰς τοὺς λόγους σου ἐπήλπισα.

Ἐξέλιπον οἱ ὀφθαλμοί μου εἰς τὸ λόγιόν σου· λέγοντες, πότε παρακαλέσεις με;

Ὅτι ἐγενήθην ὡς ἀσκὸς ἐν πάγνῃ· τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην

Πόσαι εἰσὶν αἱ ἡμέραι τοῦ δούλου σου· πότε ποι-
ήσεις μοι ἐκ τῶν καταδιωκόντων με κρίσιν;
Διηγήσαντό μοι παράνομοι ἀδολεσχίας· ἀλλ' οὐχ
ὡς ὁ νόμος σου Κύριε.
Πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου ἀλήθεια· ἀδίκως κατε-
δίωξάν με, βοήθησόν με.
Παρὰ βραχὺ συνετέλεσάν με ἐν τῇ γῇ· ἐγὼ
δὲ οὐκ ἐγκατέλιπον τὰς ἐντολάς σου.
Κατὰ τὸ ἔλεός σου ζῆσόν με· καὶ φυλάξω
τὰ μαρτύρια τοῦ στόματός σου.
Εἰς τὸν αἰῶνα Κύριε· ὁ λόγος σου διαμένει
ἐν τῷ οὐρανῷ.
Εἰς γενεὰν καὶ γενεάν ἡ ἀλήθειά σου· ἐθεμελίω-
σας τὴν γῆν καὶ διαμένει.
Τῇ διατάξει σου διαμένει ἡμέρα· ὅτι τὰ σύμ-
παντά σοὶ δοῦλά σου.

Εἰ μὴ ὅτι ὁ νόμος σου μελέτη μου ἐστί· τότε
ἂν ἀπολόμην ἐν τῇ ταπεινώσει μου.
Εἰς τὸν αἰῶνα οὐ μὴ ἐπιλάθωμαι τῶν δικαιωμάτων
σου· ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με.
Σός εἰμι ἐγὼ σῶσόν με· ὅτι τὰ δικαιώματά
σου ἐξεζήτησα.
Ἐμὲ ὑπέμειναν ἁμαρτωλοὶ τοῦ ἀπολέσαι με·
τὰ μαρτύριά σου συνῆκα
Πάντων συντελείας εἶδον πέρας· πλατεῖα ἡ
ἐντολή σου σφόδρα. Δόξα Πατρὶ κτλ
Ὡς ἠγάπησα τὸν νόμον σου Κύριε· ὅλην τὴν
ἡμέραν μελέτη μού ἐστί.
Ὑπὲρ τοὺς ἐχθρούς μου ἐσοφίσας με ἡ ἐντολή σου·
ὅτι εἰς τὸν αἰῶνά μού ἐστιν
Ὑπὲρ πάντας τοὺς διδασκόντάς με συνῆκα· ὅτι τὰ
μαρτύριά σου μελέτη μού ἐστιν
Ὑπὲρ πρεσβύτους συνῆκα· ὅτι τὰς ἐντολάς

ου ἐξεζήτουσα

Ἐκ πάσης ὁδοῦ πονηρᾶς ἐκώλυσα τοὺς πόδας μου·
ὅπως ἂν φυλάξω τοὺς λόγους σου.

Ἀπὸ τῶν κριμάτων σου οὐκ ἐξέκλινα· ὅτι σὺ ἐ=
νομοθέτησάς με·

Ὡς γλυκέα τῷ λαριγγί μου τὰ λόγιά σου· ὑ=
πὲρ μέλι τῷ στόματί μου.

Ἀπὸ τῶν ἐντολῶν σου συνῆκα· διὰ τοῦτο ἐμί=
σησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας.

Λύχνον τοῖς ποσί μου ὁ νόμον σου· καὶ φῶς ταῖς
τρίβοις μου.

Ὤμοσα καὶ ἔστησα· τοῦ φυλάξασθαι τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου.

Ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα Κύριε· ζῆσόν με κατὰ
τὸν λόγον σου.

Τὰ ἑκούσια τοῦ στόματός μου εὐδόκησον δὴ Κύριε·
καὶ τὰ κρίματά σου δίδαξόν με.

Ἡ ψυχή μου ἐν ταῖς χερσί σου διαπαντὸς καὶ τοῦ
νόμου σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἔθεντο ἁμαρτωλοὶ παγίδα μοι· καὶ ἐκ τῶν ἐν-
τολῶν σου οὐκ ἐπλανήθην.

Ἐκληρονόμησα τὰ μαρτύριά σου εἰς τὸν αἰῶνα· ὅτι
ἀγαλλίαμα τῆς καρδίας μου εἰσίν.

Ἔκλινα τὴν καρδίαν μου τοῦ ποιῆσαι τὰ δικαιώματά
σου· εἰς τὸν αἰῶνα δι' ἀντάμειψιν. Δόξα κτλ

Παρανόμους ἐμίσησα· τὸν δὲ νόμον σου ἠγάπησα.

Βοηθός μου καὶ ἀντιλήπτωρ μου εἶ σύ· εἰς τοὺς λό-
γους σου ἐπήλπισα.

Ἐκκλίνατε ἀπ' ἐμοῦ πονηρευόμενοι· καὶ ἐξερευ-
νήσω τὰς ἐντολὰς τοῦ θεοῦ μου.

Ἀντιλαβοῦ μου κατὰ τὸ λόγιόν σου καὶ ζῆσόν με· καὶ
μὴ καταισχύνῃς με ἀπὸ τῆς προσδοκίας μου.

Βοηθησόν μοι καὶ σωθήσομαι· καὶ μελετήσω ἐν
τοῖς δικαιώμασί σου διαπαντός.

Ἐξουδένωσας πάντας τοὺς ἀποστατοῦντας ἀπὸ τῶν
δικαιωμάτων σου· ὅτι ἄδικον τὸ ἐνθύμημα αὐτῶν. ν
Παραβαίνοντας ἐλογισάμην πάντας τοὺς ἁμαρτω-
λοὺς τῆς γῆς· διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰ μαρτύριά σου.
Καταῤῥίπτησον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς σάρκας μου· ἀπὸ
γὰρ τῶν κριμάτων σου ἐφοβήθην.
Ἐποίησα κρίμα καὶ δικαιοσύνην· μὴ παραδῷς με
τοῖς ἀδικοῦσί με.
Ἐκδέξαι τὸν δοῦλόν σου εἰς ἀγαθόν· μὴ συκοφαν-
τησάτωσάν με ὑπερήφανοι.
Οἱ ὀφθαλμοί μου ἐξέλιπον εἰς τὸ σωτήριόν σου·
καὶ εἰς τὸ λόγιον τῆς δικαιοσύνης σου.
Ποίησον μετὰ τοῦ δούλου σου κατὰ τὸ ἔλεός σου·
καὶ τὰ δικαιώματά σου δίδαξόν με.
Δοῦλος σου ἐγώ εἰμι ἐγώ· συνέτισόν με καὶ γνώσο-
μαι τὰ μαρτύριά σου. χ
Καιρὸς τοῦ ποιῆσαι τῷ Κυρίῳ· διεσκέδασαν
τὸν νόμον σου.

Διὰ τοῦτο ἠγάπησα τὰς ἐντολάς σου· ὑπὲρ χρυσίον καὶ τοπάζιον.

Διὰ τοῦτο πρὸς πάσας τὰς ἐντολάς σου κατωρθούμην· πᾶσαν ὁδὸν ἀδίκου ἐμίσησα δόξα κλ

Εἰς τὴν Ἐννάτην. Ψαλμὸς Δαυΐδ.

Θαυμαστὰ τὰ μαρτύριά σου· διὰ τοῦτο ἐξεραύνησεν αὐτὰ ἡ ψυχή μου.

Ἡ δήλωσις τῶν λογων σου φωτίζει καὶ συνετίζει νηπίους.

Τὸ στόμα μου ἤνοιξα καὶ εἵλκυσα πνεῦμα· ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἐπεπόθουν.

Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμὲ καὶ ἐλέησόν με· κατὰ τὸ κρίμα τῶν ἀγαπώντων τὸ ὄνομά σου.

Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ λόγιόν σου· καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου πᾶσα ἀνομία.

Λύτρωσαί με ἀπὸ συκοφαντίας ἀνθρώπων· καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς σου.

Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν δοῦλόν σου: καὶ διδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. ν

Διεξόδους ὑδάτων κατέβησαν οἱ ὀφθαλμοί μου: ἐπεὶ οὐκ ἐφύλαξα τὸν νόμον σου.

Δίκαιος εἶ Κύριε: καὶ εὐθεῖς αἱ κρίσεις σου.

Ἐνετείλω δικαιοσύνην τὰ μαρτύριά σου: καὶ ἀλήθειαν σφόδρα.

Ἐξέτηξέ με ὁ ζῆλός μου: ὅτι ἐπελάθοντο τῶν λόγων σου οἱ ἐχθροί μου.

Πεπυρωμένον τὸ λόγιόν σου: καὶ ὁ δοῦλός σου ἠγάπησεν αὐτό.

Νεώτερος ἐγώ εἰμι καὶ ἐξουδενωμένος: τὰ δικαιώματά σου οὐκ ἐπελαθόμην.

Ἡ δικαιοσύνη σου δικαιοσύνη εἰς τὸν αἰῶνα: καὶ ὁ νόμος σου ἀλήθεια. α

Θλίψεις καὶ ἀνάγκαι εὕροσάν με: ἐντολαί σου μελέτη μου.

Δικαιοσύνη τὰ μαρτύρια σου εἰς τὸν αἰῶνα· σύνε-
τισόν με, καὶ ζήσομαι Δόξα κλλ.

Ἐκέκραξα ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, εἰσάκουσόν μου·
Κύριε, τὰ δικαιώματά σου ἐκζητήσω

Ἐκέκραξά σοι, σῶσόν με· καὶ φυλάξω τὰ μαρ-
τύριά σου.

Προεφθάσα ἐν ὀρθρίᾳ καὶ ἐκεκραξα· εἰς τοὺς
λόγους σου ἐπήλπισα.

Προεφθάσαν οἱ ὀφθαλμοί μου πρὸς ὄρθρον·
τοῦ μελετᾶν τὰ λόγιά σου

Τὴν φωνήν μου ἄκουσον Κύριε κατὰ τὸ ἔλεός
σου· καὶ κατὰ τὸ κρίμά σου ζῆσόν με.

Προσήγγισαν οἱ καταδιώκοντές με ἀνομίᾳ·
ἀπὸ δὲ τοῦ νόμου σου ἐμακρύνθησαν.

Ἐγγὺς εἶ Κύριε· καὶ πᾶσαι αἱ ὁδοί σου ἀλήθεια.

Κατ' ἀρχὰς ἔγνων ἐκ τῶν μαρτυρίων σου· ὅτι
εἰς τὸν αἰῶνα ἐθεμελίωσας αὐτά. Ἴδε

Ἴδε τὴν ταπείνωσίν μου καὶ ἐξελοῦ με· ὅτι τὸν
νόμον σου οὐκ ἐπελαθόμην.
Κρῖνον τὴν κρίσιν μου καὶ λύτρωσαί με· διὰ
τὸν λόγον σου ζῆσόν με.
Μακρὰν ἀπὸ ἁμαρτωλῶν σωτηρία· ὅτι τὰς
δικαιώματά σου οὐκ ἐξεζήτησαν
Οἱ οἰκτιρμοί σου πολλοί Κύριε· κατὰ τὸ κρί-
μα σου ζῆσόν με
Πολλοὶ οἱ διώκοντές με καὶ θλίβοντές με·
ἀπὸ τῶν μαρτυριῶν σου οὐκ ἐξέκλινα
Εἶδον ἀσυνθέτους καὶ ἐξελιπόμην· ὅτι τὰ λο-
γία σου οὐκ ἐφυλάξαντο.
Ἴδε ὅτι τὰς ἐντολάς σου ἠγάπησα Κύριε· ἐν
τῷ ἐλέει σου ζῆσόν με
Ἀρχὴ τῶν λογων σου ἀληθεία· εἰς τὸν αἰῶνα
πάντα τὰ κρίματα τῆς δικαιοσύνης σου
Δόξα Πατρὶ κ.τ.λ.

Ἄρχοντες ἐκαθίωξάν με δωρεὰν· καὶ ἀπὸ τῶν
λόγων σου ἐφοβήθη ἡ καρδία μου.
Ἀγαλλιάσομαι ἐγὼ τὰ λόγιά σου ἐπὶ· ὡς ὁ
εὑρίσκων σκῦλα πολλά.
Ἀδικίαν ἐμισήσα καὶ ἐβδελυξάμην· τὸν δὲ
νόμον σου ἠγάπησα.
Ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἤνεσά σε· ἐπὶ τὰ κρίματα
τῆς δικαιοσύνης σου
Εἰρήνην πολλὴ τοῖς ἀγαπῶσι τὸν νόμον σου· καὶ
οὐκ ἔστιν αὐτοῖς σκάνδαλον.
Προσεδεξάμην τὸ σωτήριόν σου Κύριε· καὶ τὰς
ἐντολάς σου ἠγάπησα.
Ἐφύλαξεν ἡ ψυχή μου τὰ μαρτύριά σου· καὶ
ἠγάπησεν αὐτὰ σφόδρα.
Ἐφύλαξα τὰς ἐντολάς σου καὶ τὰ μαρτύριά σου·
ὅτι πᾶσαι αἱ ὁδοί μου ἐναντίον σου Κύριε.
Ἐγγισάτω ἡ δέησίς μου ἐνώπιόν σου Κύριε·

κατὰ τὸ λόγιόν σου συνέτισόν με.

Εἰσέλθοι τὸ ἀξίωμά μου ἐνώπιόν σου Κύριε· κα-
τὰ τὸ λόγιόν σου ῥῦσαί με.

Ἐξερεύξαιντο τὰ χείλη μου ὕμνον· ὅταν διδά-
ξῃς με τὰ δικαιώματά σου.

Φθέγξαιτο ἡ γλῶσσά μου τὰ λόγιά σου· ὅτι
πᾶσαι αἱ ἐντολαί σου δικαιοσύνη.

Γενέσθω ἡ χεῖρ σου τοῦ σῶσαί με· ὅτι τὰς ἐν-
τολάς σου ᾑρετίσαμην.

Ἐπεπόθησα τὸ σωτήριον σου Κύριε· καὶ ὁ νό-
μος σου μελέτη μου ἐστί.

Ζήσεται ἡ ψυχή μου καὶ αἰνέσει σε· καὶ τὰ
κρίματά σου βοηθήσει μοι

Ἐπλανήσθην ὡς πρόβατον ἀπολωλὸς· ζή-
τησον τὸν δοῦλόν σου, ὅτι τὰς ἐντολάς σου
οὐκ ἐπελαθόμην. Δόξα πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ
Πνεύματι ὡς ἦν ἐν ἀρχῇ καὶ νῦν καὶ ἀεὶ κ-τ-λ

Εἰς τὴν Πρώτην ἐν ταῖς ἑορταῖς δομινικαῖς.

Ψαλμὸς ρίζ - 117.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεον αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκον Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθὸς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεον αὐτοῦ.

Εἰπάτω δὴ οἶκον Ἀαρὼν ὅτι ἀγαθὸς· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεον αὐτοῦ.

Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον· ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεον αὐτοῦ.

Ἐκ θλίψεως ἐπεκαλεσάμην τὸν Κύριον· καὶ ἐπήκουσέ μου εἰς πλατυσμόν.

Κύριον ἐμοὶ βοηθὸς· καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος.

Κύριον ἐμοὶ βοηθὸς· κἀγὼ ἐπόψομαι τοὺς ἐχθρούς μου.

Ἀγαθὸν πεποιθέναι ἐπὶ Κύριον ἢ πεποθέναι ἐπ' ἄνθρωπον.

Ἀγαθὸν ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον ἢ ἐλπίζειν ἐπ' ἄρχοντι.

Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Κυκλώσαντες ἐκύκλωσάν με καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ μέλισσαι κηρίον καὶ ἐξεκκύθησαν ὡς πῦρ ἐν ἀκάνθαις καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτούς.

Ὠθεῖς ἀνετράπην τοῦ πεσεῖν καὶ ὁ Κύριος ἀντελάβετό μου

Ἰσχύς μου καὶ ὑμνησίς μου ὁ Κύριος καὶ ἐγένετό μοι εἰς σωτηρίαν.

Φωνὴ ἀγαλλιάσεως καὶ σωτηρίας ἐν σκηναῖς

δικαιων. * Δεξια Κυριε εποιησε δυναμιν.
Δεξια Κυριε υψωσε με· δεξια Κυριου εποιησε δυναμιν.
Ουκ αποθανουμαι αλλα ζησομαι· και διηγησομαι τα εργα Κυριε.
Παιδευων επαιδευσε με ο Κυριος· και τω θανατω ου παρεδωκε με
Ανοιξατε μοι πυλας δικαιοσυνης, εισελευσομαι εν αυταις εξομολογησομαι τω Κυριω. *
Αυτη η πυλη του Κυριου δικαιοι εισελευσονται εν αυτη.
Εξομολογησομαι σοι, οτι επηκουσας μου· και εγενου μοι εις σωτηριαν
Λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες· ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας.
Παρα Κυριου εγενετο αυτη· και εστι θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων.

Αὕτη ἡ ἡμέρα ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιώμεθα καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Ὦ Κύριε σῶσον δή· ὦ Κύριε εὐόδωσον δή.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εὐλογήκαμεν ὑμᾶς ἐξ οἴκου Κυρίου· Θεὸς Κύριος καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

Ἑορτὴν ἐν τοῖς πυκάζουσιν· ἕως τῶν κεράτων τοῦ θυσιαστηρίου.

Θεός μου εἶ σὺ καὶ ἐξομολογήσομαί σοι· Θεὸς μου εἶ σὺ καὶ ὑψώσω σε.

Ἐξομολογήσομαί σοι ὅτι ἐπήκουσάς μου· καὶ ἐγένου μοι εἰς σωτηρίαν.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθός· ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ

Δόξα πατρὶ κ.τ.λ

Σύμβολον τῶ ἁγίω Αθανασίω.

Ὅστις θέλει σωθῆναι πρὸ πάντων χρὴ κρατεῖν καθολικὴν πίστιν.

Ἣν ἐὰν μὴ εἴς ἕκαστος σῶος καὶ ἀμόλυντον τηρήσῃ· ἄνευ διασαγοῦς εἰς τὸν αἰῶνα ἀπολεῖται.

Πίστις δὲ ἡ καθολικὴ αὕτη ἐστίν· ἵνα ἕνα Θεὸν ἐν Τριάδι καὶ Τριάδα ἐν μονάδι θεοῦμεν.

Μηδὲ συγχέοντες τὰς ὑποστάσεις· μήτε τὴν οὐσίαν μερίζοντες.

Ἄλλη γάρ ἐστιν ὑπόστασις τοῦ Πατρός, ἄλλη τοῦ Υἱοῦ· ἄλλη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἀλλὰ Πατρὸς καὶ Υἱοῦ καὶ Ἁγίου Πνεύματος μία ἐστὶν ἡ θεότης· ἴση δόξα, συναΐδιος ἡ μεγαλειότης.

Οἷον ὁ Πατήρ, τοιοῦτος ὁ Υἱός· τοιοῦτο καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Ἄκτιστος ὁ πατὴρ ἄκτιστος ὁ Υἱὸς· ἄκτιστον
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
Ἀκαταλήπτου ὁ πατὴρ, ἀκατάληπτος ὁ Υἱὸς· ἀκα-
τάληπτον καὶ τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
Αἰώνιος ὁ πατὴρ αἰώνιος ὁ Υἱὸς· αἰώνιον
καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
Καὶ οὐ τρεῖς αἰώνιοι· ἀλλ' εἷς αἰώνιος
Ὥσπερ οὐδὲ τρεῖς ἀκαταλήπτοι, οὐδὲ τρεῖς ἄκτι-
στοι· ἀλλ' εἷς ἄκτιστος καὶ εἷς ἀκατάληπτος
Ὁμοίως παντοδύναμος ὁ πατὴρ, παντοδύναμος καὶ
ὁ Υἱὸς· παντοδύναμον καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον.
Καὶ οὐ τρεῖς παντοδύναμοι· ἀλλ' εἷς παντοδύναμος.
Οὕτω Θεὸς ὁ πατὴρ Θεὸς ὁ Υἱὸς· Θεὸς καὶ
τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον
Καὶ οὐ τρεῖς θεοί· ἀλλ' εἷς Θεός.
Ὁμοίως Κύριος ὁ πατὴρ Κύριος ὁ Υἱὸς· Κύρι-
ος καὶ τὸ πνεῦμα τὸ Ἅγιον.

Πλὴν ὁ τρεῖς Κύριοι· ἀλλ' εἷς ἐστι Κύριος.

Ὅτι ὡς ἰδίαν μίαν ἑκάστην ὑπόστασιν θεὸν καὶ Κύριον ὁμολογεῖν τῇ χριστιανικῇ ἀληθείᾳ βιαζόμεθα· ὅταν τρεῖς θεοὺς ἢ τρεῖς κυρίους λέγειν τῇ καθολικῇ εὐσεβείᾳ κωλυόμεθα.

Ὁ πατὴρ ἀπ' οὐδενός ἐστι ποιητός· οὔτε μὴν κτιστὸς οὐδὲ γεννητός.

Ὁ υἱὸς ἐκ τοῦ πατρὸς μόνου ἐστίν· οὐ ποιητὸς, οὐ κτιστὸς, ἀλλὰ γεννητός.

Τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον ἀπὸ τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ· οὐ ποιητὸν οὐ κτιστὸν, οὐδὲ γεννητὸν, ἀλλ' ἐκπορευτόν.

Εἷς οὖν Πατήρ, οὐ τρεῖς πατέρες, εἷς Υἱὸς οὐ τρεῖς υἱοί· ἓν Πνεῦμα Ἅγιον, οὐ τρία πνεύματα ἅγια.

Καὶ ταύτῃ τῇ Τριάδι οὐδὲν πρότερον ἢ ὕστερον. οὐδὲν μεῖζον ἢ ἔλαττον· ἀλλὰ πᾶσαι αἱ τρεῖς ὑποστάσεις καὶ συναΐδιαι εἰσὶν ἑαυταῖς καὶ ἴσαι.

Ὥς δὲ κατὰ πάντα, καθὼς εἴρηται· καὶ τὴν μονάδα ἐν τριάδι σέβεσθαι δεῖ, καὶ τὴν τριάδα ἐν μονάδι.

Ὁ γοῦν βουλόμενος σωθῆναι· οὕτω περὶ Τριάδος φρονείτω.

Πλὴν ἀναγκαῖον ἐστι πρὸς αἰώνιον σωτηρίαν· ὅπως καὶ τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Χριστοῦ ἔτι ὀρθῶς πιστεύσῃ.

Ἔστι γὰρ πίστις ὀρθὴ ἵνα πιστεύωμεν καὶ ὁμολογῶμεν· ὅτι ὁ Κ. Η. Ι. Χ. ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος ἐστιν.

Θεὸς ἐκ τῆς οὐσίας τοῦ Πατρὸς πρὸ αἰώνων

./.

γενηθεὶς· καὶ ἄνθρωπον ἐκ τῆς οὐσίας τῆς Μη-
τρὸς ἐν τῷ αἰῶνι τεχθείς.

Τέλειον Θεὸς καὶ τέλειον ἄνθρωπον· ἐκ ψυ-
χῆς λογικῆς καὶ ἀνθρωπίνης σαρκὸς ὑ-
φιστάμενον.

Ἴσον τῷ Πατρὶ κατὰ τὴν θεότητα· ἐλάττων τοῦ
Πατρὸς κατὰ τὴν ἀνθρωπότητα.

Ὃς εἰ καὶ Θεὸς καὶ Ἄνθρωπός ἐστιν· οὐ δύο
ὁμῶς, ἀλλ' εἷς ἐστι Χριστός.

Εἷς δὲ οὐ τροπῇς τῆς θεότητος εἰς σαρκα·
ἀλλὰ προσλήψει τῆς ἀνθρωπότητος εἰς
Θεόν.

Εἷς παντὼς οὐ συγχύσει τῆς οὐσίας· ἀλλ' ἑνο-
τητι τῆς ὑποστάσεως.

Καὶ γὰρ ὡς ψυχὴ λογικὴ καὶ ἡ σάρξ εἷς
ἐστιν ἄνθρωπον· οὕτω καὶ ὁ Θεάνθρωπος

εἷς ἐστι Χριστός.

Ὃς ἔπαθε διὰ τ σωτηρίαν ἡμῶν· καὶ ἦλθεν εἰς ᾅδου, ἀνέστη τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, κάθηται ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς καὶ Θεοῦ παντοκράτορος· ὅθεν ἔρχεται κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς.

Οὗ τῇ παρουσίᾳ πάντες οἱ ἄνθρωποι ἀνα-στήσονται μετὰ τῶν σωμάτων αὐτῶν· καὶ ἀποδώσουσιν ἐξ ἰδίων ἔργων τ ἀπολογίαν.

Καὶ οἱ μὲν τὰ ἀγαθὰ πράξαντες, πορεύσονται εἰς ζωὴν αἰώνιον· οἱ δὲ τὰ φαῦλα, εἰς τὸ πῦρ τὸ αἰώνιον.

Αὕτη ἐστὶν ἡ καθολικὴ πίστις· ἣν ἐάν μή τις πιστῶς πιστεύσῃ, σωθῆναι οὐ δύναται.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ κ τ λ.

Ὠδὴ τῶν ἁγίων Ἀμφροσίου καὶ Αὐγουστίνου.

Σὲ τὸν Θεὸν ὑμνοῦμεν, σὲ τὸν Κύριον ὁμολογοῦμεν.

Σὲ τὸν αἰώνιον Πατέρα πᾶσα ἡ γῆ σέβεται.

Σοὶ πάντες οἱ ἄγγελοι, σοὶ οἱ οὐρανοὶ, καὶ πᾶσαι αἱ δυνάμεις.

Σοὶ τὰ Χερουβὶμ καὶ Σεραφὶμ ἀκαταπαύστῳ φωνῇ ἐκβοῶσιν.

Ἅγιον Ἅγιον Ἅγιον, Κύριον ὁ Θεὸς Σαβαώθ.

Πλήρεις οἱ οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῆς μεγαλειότητος τῆς δόξης σου.

Σὲ ὁ ἔνδοξον τῶν ἀποστόλων χορός.

Σὲ ὁ τῶν προφητῶν αἰνετὸς ἀριθμός.

Σὲ ὁ τῶν μαρτύρων λευγείμων στρατὸς ἀνυμνεῖ.

Σὲ ἀνὰ τὴν οἰκουμένην ἡ ἁγία ὁμολογεῖ

ἐκκλησία.

Πατέρα τῶν ἀμετρήτου μεγαλειότητον.

Τόν τε σεβάσμιον σὸν ἀληθῆ καὶ μονογενῆ Υἱόν.

Καὶ τὸ ἅγιον καὶ παράκλητον Πνεῦμα.

Σὺ βασιλεὺς δόξης Χριστε.

Σὺ τοῦ Πατρὸς αἴδιον ὑπάρχεις Υἱός.

Σὺ πρὸς τὸ λυτρώσασθαι τὸν ἄνθρωπον ἀναληψόμενον, οὐκ ἐφρίξας τὴν τῶν Παρθένων γαστέρα.

Σὺ νικήσας τοῦ θανάτου τὸ κέντρον, ἤνοιξας τοῖς πιστοῖς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Σὺ ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ κάθησαι ἐν τῇ δόξῃ τοῦ Πατρός

Κριτὴς πιστευόμενον ἥξειν.

Σοῦ τοίνυν δεόμεθα τοῖς σοῖς οἰκέταις βο-
ήθει, οὓς τῷ τιμίῳ σου ἔξῃ ὁρᾶσας αἵ-
ματι.

Καὶ ποίησον ἐν τῇ αἰωνίῳ δόξῃ τοῖς ἁγί-
οις σου συναριθμηθῆναι.

Σῶσον τὸν λαόν σου Κύριε, καὶ εὐλόγησον
τὴν κληρονομίαν σου.

Καὶ ποίμανον αὐτοὺς, καὶ ἔπαρον αὐτοὺς ἕ-
ως τοῦ αἰῶνος.

Καθ' ἑκάστην ἡμέραν εὐλογοῦμέν σε.

Καὶ αἰνοῦμεν τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον Κύριε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθά-
περ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σοί.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.

Εἰς Ἑσπερινοί. Ψαλ. ρθ. 109

Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου· κάθου ἐκ δεξιῶν μου.

Ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου· ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ῥάβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος ἐκ Σιών· καὶ κατακυρίευε ἐν μέσῳ τῶν ἐχθρῶν σου.

Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σου, ἐν ταῖς λαμπρότησι τῶν ἁγίων σου· ἐκ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

Ὤμοσε Κύριος καὶ οὐ μεταμεληθήσεται· σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Κύριος ἐκ δεξιῶν σου· συνέθλασεν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς αὐτοῦ βασιλεῖς.

Κρινεῖ ἐν τοῖς ἔθνεσι πλησώσει πτώματα· συν-
θλάσει κεφαλὰς ἐπὶ γῆς πολλῶν
Ἐκ χειμάρρου ἐν ὁδῷ πίεται· διὰ τοῦτο ὑψώ-
σει κεφαλήν. Δόξα πατρὶ κ.τ.λ.

Ψαλμὸς ρι - ιιο

Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ
μου· ἐν βουλῇ εὐθέων καὶ συναγωγῇ
Μεγάλα τὰ ἔργα Κυρίου· ἐξεζητημένα εἰς πά-
ντα τὰ θελήματα αὐτοῦ.
Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον
αὐτοῦ· καὶ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.
Μνήμην ἐποιήσατο τῶν θαυμασίων αὐτοῦ·
ἐλεήμων καὶ οἰκτίρμων ὁ Κύριος.
Τροφὴν ἔδωκε τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· μνη-
σθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκης αὐτοῦ
Ἰσχὺν ἔργων αὐτοῦ ἀνήγγειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ·

τὸ δοῦναι αὐτοῖς κληρονομίαν ἐθνῶν.
Ἔργα χειρῶν αὐτοῦ ἀλήθεια καὶ κρίσις· πιστὰ
πάντα τὰ ἐντολαὶ
Ἐστηριγμέναι εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πεποιη-
μέναι ἐν ἀληθείᾳ καὶ εὐθύτητι.
Λύτρωσιν ἀπέστειλε τῷ λαῷ αὐτοῦ· ἐνετεί-
λατο εἰς τὸν αἰῶνα διαθήκην αὐτοῦ· ἅγιον
καὶ φοβερὸν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου· σύνεσις δὲ ἁγί-
ου πᾶσιν τοῖς ποιοῦσιν αὐτήν· ἡ αἴνεσις
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος
Δόξα Πατρὶ κτλ. — Ψαλμὸς ρμα΄ = 111.
Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον· ἐν
ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφόδρα
Δυνατὸν ἐν τῇ γῇ ἔσται τὸ σπέρμα αὐτοῦ·
γενεὰ εὐθέων εὐλογηθήσεται.
Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ ἡ

δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Ἐξανέτειλεν ἐν σκοτει φῶς τοῖς εὐθέσιν· ἐ-
λεήμων καὶ οἰκτίρμων καὶ δίκαιον.

Χρηστὸς ἀνὴρ ὁ οἰκτίρμων καὶ κιχρῶν οἰκο-
νομήσει τοὺς λόγους αὐτοῦ· ὅτι εἰς τὸν αἰῶ-
να οὐ σαλευθήσεται

Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον ἔσται δίκαιον· ἀπὸ
ἀκοῆς πονηρᾶς οὐ φοβηθήσεται.

Ἑτοίμη ἡ καρδία αὐτοῦ ἐλπίζειν ἐπὶ Κύριον,
ἐστηρίκτα ἡ καρδία αὐτοῦ· οὐ φοβηθῇ, ἕως οὗ
ἐπίδῃ ἐπὶ τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ.

Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πενήσιν· ἡ δικαιοσύνη
αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, τὸ κέρας
αὐτοῦ ὑψωθήσεται ἐν δόξῃ

Ἁμαρτωλὸς ὄψεται καὶ ὀργισθήσεται, τοὺς ὀδόντας
αὐτοῦ βρύξει καὶ τακήσεται· ἐπιθυμία ἁμαρ-
τωλοῦ ἀπολεῖται. Δόξα κ τ λ

Ψαλμὸς ριβ = 112

Αἰνεῖτε παῖδες Κύριον· αἰνεῖτε τὸ ὄνομα Κυρίου.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον· ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνον.

Ἀπὸ ἀνατολῶν ἡλίου μέχρι δυσμῶν· αἰνετὸν τὸ ὄνομα Κυρίου.

Ὑψηλὸς ἐπὶ πάντα τὰ ἔθνη ὁ Κύριος· καὶ ἐπὶ τοὺς οὐρανοὺς ἡ δόξα αὐτοῦ.

Τίς ὡς Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν· καὶ τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ γῇ,

Ὁ ἐγείρων ἀπὸ γῆς πτωχὸν· καὶ ἀπὸ κοπρίας ἀνυψῶν πένητα.

Τοῦ καθίσαι αὐτὸν μετὰ ἀρχόντων· μετὰ ἀρχόντων λαοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κατοικίζων πεῖραν ἐν οἴκῳ· μετέρα ἐπὶ τέκνοις εὐφραινομένην.

Ψαλμὸς ριζ΄ = 117.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη· ἐπαινέσατε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί.

Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς· καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Δόξα Πατρὶ κ.τ.λ.

Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον Ψαλμὸς δ΄ = 4.

Ἐν τῷ ἐπικαλέσασθαί με ἐπήκουσέ μου ὁ Θεὸς τῆς δικαιοσύνης μου· ἐν θλίψει ἐπλάτυνάς μοι.

Οἰκτείρησόν με καὶ εἰσάκουσόν μου προσευχῆς μου.

Υἱοὶ ἀνθρώπων ἕως πότε βαρυκάρδιοι; ἱνατί ἀγαπᾶτε ματαιότητα καὶ ζητεῖτε ψεῦδος;

Καὶ γνῶτε ὅτι ἐθαυμάστωσε Κύριος τὸν ὅσιον αὐτοῦ· Κύριος εἰσακούσεταί μου ἐν τῷ κεκρᾶξαι

γέναι με πρὸς αὐτόν.

Ὀργίζεσθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε· ἃ λέγετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύγητε.

Θύσατε θυσίαν δικαιοσύνης καὶ ἐλπίσατε ἐπὶ Κύριον· πολλοὶ λέγουσι τίς δείξει ὑμῖν τὰ ἀγαθά;

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε· ἔδωκας εὐφροσύνην εἰς τὴν καρδίαν μου.

Ἀπὸ καρποῦ σίτου καὶ οἴνου καὶ ἐλαίου αὐτῶν· ἐπληθύνθησαν.

Ἐν εἰρήνῃ ἐπὶ τὸ αὐτὸ· κοιμηθήσομαι καὶ ὑπνώσω

Ὅτι σὺ Κύριε κατὰ μόνας ἐπ' ἐλπίδι· κατῴκισάς με. Δόξα Πατρὶ κ.τ.λ.

Ἄλλος Λ = 30.

Ἐπὶ σοὶ Κυριε ἤλπισα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα· ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ῥῦσαί με καὶ ἐξελοῦ με.

Κλῖνον πρὸς μὲ τὸ οὖς σου· τάχυνον τοῦ ἐξελέσθαι με.

Γένου μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστὴν καὶ εἰς οἶκον καταφυγῆς· τοῦ σῶσαί με.

Ὅτι κραταίωμά μου καὶ καταφυγῆ μου εἶ σὺ· καὶ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὁδηγήσεις με καὶ διαθρέψεις με.

Ἐξάξεις με ἐκ παγίδου ταύτης ἧς ἔκρυψάν μοι· ὅτι σὺ εἶ ὁ ὑπεραπιστής μου Κυριε.

Εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· ἐλυτρώσω με Κύριε ὁ Θεὸς τῆς ἀληθείας.

Δεξιὰ κατρὶ κτλ. Ψαλμὸς ζ = 90.

Ὁ κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου· ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αὐλισθήσεται.

Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ, ἀντιλήπτωρ μου εἶ καὶ καταφυ-
γή μου· ὁ Θεός μου ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν
Ὅτι αὐτὸς ῥύσεταί με ἐκ παγίδος θηρευόντων καὶ
ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι καὶ
ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς.
Ὅπλῳ κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ· οὐ φοβη-
θήσῃ ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ
Ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας, ἀπὸ πράγματος
ἐν σκότει διαπορευομένου· ἀπὸ συμπτώματος
καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ
Πεσοῦνται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιὰς καὶ μυριὰς
ἐκ δεξιῶν σου· πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἐγγιεῖ.
Πλὴν τοῖς ὀφθαλμοῖς σου κατανοήσεις καὶ ἀνταπό-
δοσιν ἁμαρτωλῶν ὄψῃ
Ὅτι σὺ Κύριε ἡ ἐλπίς μου· τὸν ὕψιστον
ἔθου καταφυγήν σου.

Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακὰ· καὶ μάστιξ
οὐκ ἐγγιεῖ τῷ σκηνώματί σου
Ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ· τοῦ
διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου
Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε· μήποτε προσκό-
ψεις πρὸς λίθον τὸν πόδα σου
Ἐπ' ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσῃ· καὶ κατα-
πατήσεις λέοντα καὶ δράκοντα.
Ὅτι ἐπ' ἐμοὶ ἤλπισε, ῥύσομαι αὐτόν· σκεπά-
σω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ ὄνομά μου
Κεκράξεται πρός με καὶ ἐπακούσομαι αὐτοῦ· μετ'
αὐτοῦ εἰμι ἐν θλίψει, ἐξελοῦμαι αὐτὸν καὶ δο-
ξάσω αὐτόν.
Μακρότητι ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν· καὶ δείξω
αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου Δόξα Πατρὶ κτλ

Ψαλμὸς ρλγ' = 133

Ἰδοὺ δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον· πάντες οἱ δοῦλοι

Κυρίου.

Ὁ ἑστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου· ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν.

Εἰ ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν· εἰς τὰ ἅγια· καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον.

Εὐλογήσαι σε Κύριον ἐκ Σιὼν· ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Δόξα πατρὶ κτλ.

Προσθήκη τοῖς Ἑσπερινοῖς. Ψαλ. ιγ. 3

Εἰ ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου· οἴκου Ἰακὼβ ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Ἐγενήθη Ἰουδαία ἁγίασμα αὐτοῦ· Ἰσραὴλ ἐξουσία αὐτοῦ.

Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν· ὁ Ἰορδάνης ἐπραφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Τὰ ὄρη ἐσκίρτησαν ὡσεὶ κριοὶ· καὶ οἱ βουνοὶ ὡς ἀρνία προβάτων.

Τί σοι ἐστὶ θάλασσα ὅτι ἔφυγες· καὶ σὺ

Ἰορδάνη ὁτ ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;
Τὰ ὄρη ὅτι ἐσκιρτήσατε ὡσεὶ κριοὶ καὶ οἱ βουνοὶ
ὡς ἀρνία προβάτων
Ἀπὸ προσώπου Κυρίου ἐσαλεύθη ἡ γῆ ἀπὸ προσ-
ώπου τοῦ θεοῦ Ἰακώβ.
Τὸ στρέψαντα τὴν πέτραν εἰς λίμνας ὑδάτων
καὶ τὴν ἀκρότομον εἰς πηγὰς ὑδάτων
Μὴ ἡμῖν Κύριε μὴ ἡμῖν ἀλλ' ἢ τῷ ὀνόματί
σου δὸς δόξαν
Μήποτε τῷ ἐλέει σου καὶ τῇ ἀληθείᾳ σου μήποτε
εἴπωσιν τὰ ἔθνη ποῦ ἐστιν ὁ θεὸς
αὐτῶν;
Ὁ δὲ θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ πάντα ὅσα ἠ-
θέλησεν ἐποίησε
τὰ εἴδωλα τῶν ἐθνῶν ἀργύριον καὶ χρυσίον ἔρ-
γα χειρῶν ἀνθρώπων.
στόμα ἔχουσι καὶ οὐ λαλήσουσιν ὀφθαλμοὺς ἔχου-

οἱ καὶ οὐκ ὄψονται.

Ὦτα ἔχουσι καὶ οὐκ ἀκούσονται· ῥῖνας ἔχουσι
καὶ οὐκ ὀσφρανθήσονται.

Χεῖρας ἔχουσι καὶ οὐ ψηλαφήσουσι, πόδας ἔχουσι
καὶ οὐ περιπατήσουσιν· οὐ φωνήσουσιν ἐν τῷ λά=
ρυγγι αὐτῶν.

Ὅμοιοι αὐτοῖς γένοιντο οἱ ποιοῦντες αὐτὰ· καὶ πάν=
τες οἱ πεποιθότες ἐπ᾽ αὐτοῖς.

Οἶκος Ἰσραὴλ ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

Οἶκος Ἀαρὼν ἤλπισεν ἐπὶ Κύριον· βοηθὸς καὶ
ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν.

Οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ἤλπισαν ἐπὶ Κύριον· βοη=
θὸς καὶ ὑπερασπιστὴς αὐτῶν ἐστιν

Κύριος μνησθεὶς ἡμῶν εὐλόγησεν ἡμᾶς —

Εὐλόγησε τὸν οἶκον Ἰσραήλ· εὐλόγησε τὸν
οἶκον Ἀαρών.

Ευλογησε τοὺς φοβουμενους τὸν Κύριον· τοὺς μι=
κροὺς μετὰ τῶν μεγάλων.

Προσθείη Κύριον ἐφ' ὑμᾶς· ἐφ' ὑμᾶς καὶ ἐπὶ
τοὺς υἱοὺς ὑμῶν

Εὐλογεμένοι ἡμεῖς τῷ Κυρίῳ· τῷ ποιησαντι
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

Ὁ οὐρανὸς τοῦ οὐρανοῦ τῷ Κυρίῳ· τὴν δὲ γῆν
ἔδωκε τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων.

Οὐχ οἱ νεκροὶ αἰνέσουσί σε Κύριε· οὐδὲ
πάντες οἱ καταβαίνοντες εἰς ᾅδου.

Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ ζῶντες εὐλογήσομεν τὸν Κύριον·
ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. Δόξα κτλ.

Ψαλμὸς ριε = 115ν

Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπεινώ=
θην σφόδρα.

Ἐγὼ εἶπα δὲ ἐν τῇ ἐκστάσει μου· πᾶς ἄν=
θρωπος ψεῦδος

Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ὧν ἀνταπέδωκέ μοι;

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Τιμία ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τῶν ὁσίων αὐτοῦ.

Ὦ Κύριε ἐγὼ δοῦλος σός· ἐγὼ δοῦλος σὸς καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου.

Διέρρηξας τοὺς δεσμούς μου· σοὶ θύσω θυσίαν αἰνέσεως καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπικαλέσομαι.

Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Ἐν αὐλαῖς οἴκου Κυρίου· ἐν μέσῳ σου Ἰερουσαλήμ. Δόξα Πατρὶ κτλ.

Ψαλμὸς ρλά = 131.

Μνήσθητι Κύριε τὸν Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραΰ-
τητος αὐτοῦ.

Ὡς ὤμοσε τῷ Κυρίῳ· εὐξάμενος τῷ Θεῷ Ἰακώβ.

Εἰ εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου· εἰ ἀνα-
βήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου.

Εἰ δώσω ὕπνον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου καὶ τοῖς
βλεφάροις μου νυσταγμόν· καὶ ἀνάπαυσιν
τοῖς κροτάφοις μου.

Ἕως οὗ εὕρω τόπον τῷ Κυρίῳ· σκήνωμα τῷ
Θεῷ Ἰακώβ.

Ἰδοὺ ἠκούσαμεν αὐτὴν ἐν Ἐφραθά· εὕρομεν αὐ-
τὴν ἐν τοῖς πεδίοις τοῦ δρυμοῦ.

Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ σκηνώματα αὐτοῦ· προσκυ-
νήσωμεν εἰς τὸν τόπον οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.

πρᾳ: Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσιν σου· οὐ καὶ ἡ
κιβωτὸς τοῦ ἁγιάσματός σου.

Ἰα: Οἱ ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην· καὶ οἱ ὅ=
σιοί σου ἀγαλλιάσονται.

ἀνα: Ἕνεκεν Δαβὶδ δούλου σου· μὴ ἀποστρέψῃς τὸ
πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου.

οῖς Ὤμοσε Κύριον τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν καὶ οὐ μὴ
ἀθετήσει αὐτὴν· Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας σου
θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

τῷ Ἐὰν φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην μου καὶ
τὰ μαρτυρία μου ἃ διδάξω αὐτούς —

αὐ= Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἕως τοῦ αἰῶνος· καθιοῦνται
ἐπὶ τοῦ θρόνου σου.

ροσαν· Ὅτι ἐξελέξατο Κύριον τὴν Σιὼν· ἠρετίσατο αὐ-
αὐτοῦ. τὴν εἰς κανοικίαν ἑαυτῷ. —

Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα αἰῶνος· ὧδε κατοικήσω ὅτι ᾑρετισάμην αὐτήν.

Τὴν θήραν αὐτῆς εὐλογῶν εὐλογήσω· τοὺς πτωχοὺς αὐτῆς χορτάσω ἄρτων.

Τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν· καὶ οἱ ὅσιοι αὐτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ· ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου

Τοὺς ἐχθροὺς αὐτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην· ἐπὶ δὲ αὐτὸν ἐξανθήσει τὸ ἁγίασμά μου.

Δόξα Πατρὶ κ. τ. λ.

Εἰς τὸ τέλος τοῦ Ἀποδείπνου. Ὠδὴ Συμεῶνος

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα· κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ

Ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου.

Ὃ ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν· καὶ δόξαν λαοῦ

σει Ἰσραήλ. Δόξα Πατὶ κτλ. Ἀντίφω. I

Πότνια σωτῆρον μήτηρ, πύλη οὐρανιώνων
Ἡ δὲ θαλάσσιον ἀστὴρ ἔλθ' ἐπιστάρροθον ἔθνει
Ἰεμένῳ μαλ' ἀνίστασθαι· σὺ τέκες τ' ἔτρεφές τε
Θαμβούσης φύσεως σέο γεννητῆρα σεβαστόν.
Πρόσθεν ὄπισθέ τε παρθένον ἐκ στόματος Γαβριῆλον
Χαίροις δεξαμένη ἀλιτάινοντας γ' ἐλέαιρε.

Ἀντιφωνὴ II.

Χαῖρε βασιλιστὰ οὐρανῶν
Χαῖρε δέσποινα ἀγγέλων,
Χαῖρε ἁγία ῥίζα
Ἐξ ἧς κόσμῳ φῶς ἐγένετο.
Χαῖρε ἡ ἔνδοξον Παρθένον
Ὑπὲρ πάσας ὡραία
Χαῖρε λίαν εὐπρεπὴς
Καὶ ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ Χριστὸν δυσώπει.

Ἀντιφωνὴ III.

Ἄνασσα τῶν οὐρανῶν εὐφραίνου Ἀλληλούϊα.
Ὅτι ὃν ἠξίωσας βαστάζειν Ἀλληλούϊα.
Ἐξανέστη ὡς εἶπεν Ἀλληλούϊα,
Εὔχου ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Θεῷ Ἀλληλούϊα.

Αντιφω. IIII.

Χαῖρε Δέσποινα μῆτερ ἐλέους, ζωὴ, γλυκύτης, καὶ ἐλπὶς ἡμων, χαῖρε. Πρὸς σὲ βοῶμεν οἱ τῆς Εὔας ἐξόριστοι παῖδες. Πρὸς σὲ ἀτενίζομεν στενάζοντες καὶ θρηνοῦντες ἐν τῇδε τῇ τοῦ κλαυθμῶνθν κοιλάδι. Ἄγε δὴ συνήγορε ἡμῶν, τοὺς εὐσπλάγχνους σου ὀφθαλμοὺς ἐφ' ἡμᾶς ἐπίστρεψον. Καὶ Ἰησοῦν τὸν εὐλογημένον καρπὸν τῆς κοιλίας σου μετὰ τὴν ὑπερορίαν ταύτην ἡμῖν ἀνάδειξον. Ὦ ἐπιεικὴς. Ὦ εὐσπλάγχνε. Ὦ ἡδεῖα Παρθένε. ΜΑΡΙΑ.

BIBLIOTECA
CENTRALE

Εἰς τὸς Αἴνους.

Ὁ θεὸς εἰς τὴν βοήθειάν μου πρόσχες
Κύριε εἰς τὸ βοηθῆσαί μοι σπεῦσον.
Δόξα πατρὶ κλλ. Ὡς ἦν κλλ.

Ψαλμὸς ρβ.
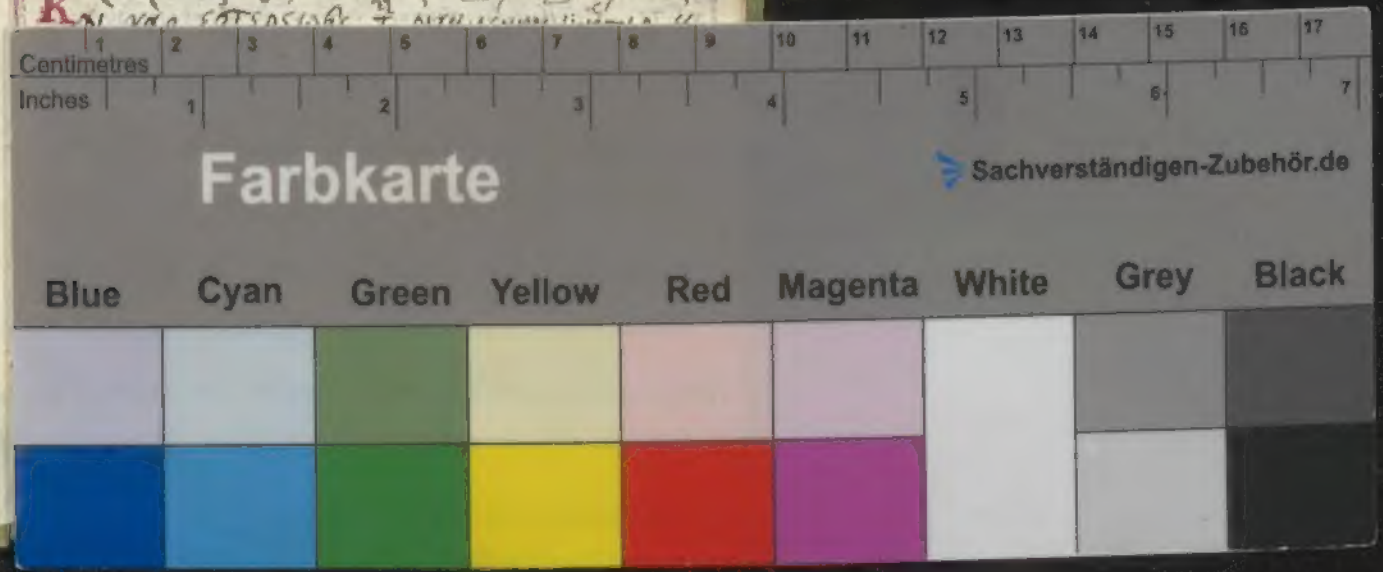
Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο
ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο.